

Protokół nr 18/2024
posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 13 października 2025 roku
od godziny 13.30
Sukiennice 9, sala 306

BRM-DPP.0012.16.11.2025

Dnia 13 października 2025 r. o godzinie 13:30 odbyło się
posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej
Wrocławia.

Na ogólną liczbę 5 członków Komisji, wszyscy obecni.

Lista radnych, którzy wzięli udział w posiedzeniu stanowi załącznik nr
1 do niniejszego protokołu.

Lista osób uczestniczących w posiedzeniu stanowi załącznik nr 2 do
niniejszego protokołu.

Porządek obrad

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Postępowanie wyjaśniające dot. petycji " w sprawie wstrzymania
zmian przywracających przedwojenny wygląd i nazwę mostu
Grunwaldzkiego we Wrocławiu"

III. Rozpatrzenie skarg:

1. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 499/25,
2. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr
501/25,
3. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr
502/25,
4. skargi na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we
Wrocławiu - druk nr 503/25,

5. skargi na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu - druk nr 504/25,
 6. skargi na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania - druk nr 507/25,
- IV. Rozpatrzenie wniosku w przedmiocie podjęcia uchwały o ustanowienie drzewa pomnikiem przyrody - druk nr 509/25.
- V. Rozpatrzenie skarg:
1. skargi na Dyrektora Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej nr 5 we Wrocławiu - druk nr 508/25,
 2. skargi na Dyrektora Liceum Ogólnokształcącego nr IX we Wrocławiu - druk nr 505/25,
 3. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 500/25,
 4. skargi na Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 we Wrocławiu - druk nr 506/25.
- VI. Przyjęcie protokołów nr 15, 16, 17 z poprzednich posiedzeń
- VII. Wolne wnioski

Ad I. Przewodnicząca Komisji - Pani Martyna Stachowiak (dalej:

„Przewodnicząca”) otworzyła posiedzenie i stwierdziła kworum niezbędne do podejmowania prawomocnych decyzji.

W związku z mejlami Skarżącego – (...)*) z dnia 9 i 10 października 2025 r (pkt. V pptk 2. skarga na Dyrektora IX LO) Przewodnicząca zaproponowała przychylenie się do wniosku Skarżącego o przesunięcie rozpatrzenia jego skargi i przedłożenie wniosku Komisji o wycofanie tej skargi z porządku obrad Sesji Rady Miejskiej Wrocławia nr XXIV.

Komisja w wyniku głosowania jednogłośnie przyjęła wniosek Przewodniczącej i zmianę porządku obrad Komisji.

Ad II. Postępowanie wyjaśniające dot. petycji " w sprawie wstrzymania zmian przywracających przedwojenny wygląd i nazwę mostu Grunwaldzkiego we Wrocławiu"

Zreferował: Radny Łukasz Kasztelowicz

Radny wskazał, że sposób działania pozostawia tutaj w sferze uznania organu rozpatrującego petycję.

Petycja będzie rozpatrywana na kolejnym posiedzeniu Komisji

Ad. III 1. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta – druk nr 499/25

Swoje argumentu przedstawił (...)*- Skarżący.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2025 r. (...)*) (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na Prezydenta Wrocławia oraz podległe Prezydentowi jednostki organizacyjne. Skarżący zawarł sprzeciw wobec otwarcia dla ruchu łącznika ul. Wichrowej na odcinku od ul. Skarbowców do ulicy Zefirowej we Wrocławiu. Krytykując otwarcie dla ruchu łącznika ul. Wichrowej na odcinku od ul. Skarbowców do ulicy Zefirowej we Wrocławiu, Skarżący szeroko uzasadnił swoją ocenę takiego rozwiązania. Zdaniem Skarżącego powyższe połączenie komunikacyjne nie zostało poprzedzone przez Miasto żadnymi badaniami oraz analizą ruchu, świadczącymi o słuszności zastosowanego rozwiązania. Takie rozwiązanie komunikacyjne doprowadziło do istotnego pogorszenia warunków życia mieszkańców osiedla Krzyki w obrębie obszaru od ul. Zefirowej/Róży Wiatrów do ul. Skarbowców, w zakresie bezpodstawnego zwiększenia ruchu tranzytowego ponad osiedlowego przez osiedle, co skutkuje: zwiększonym hałasem, zwiększoną emisją zanieczyszczeń, znaczącym spadkiem bezpieczeństwa na drogach i przy przedszkolu/szkole, wywołaniem konfliktów sąsiedzkich, spadkiem wartości nieruchomości, działaniem sprzecznym z wieloma politykami miejskimi, ograniczeniem dostępności dla osób z niepełnosprawnościami.

Wskazując na powyższe Skarżący postuluje podjęcie określonych działań, m.in. przeprowadzenie audytu bezpieczeństwa w rejonie szkoły, podjęcie działań naprawczych, rozważanie utworzenia strefy

płatnego parkowania, zaktywizowania Straży Miejskiej wobec kierowanych do niej zgłoszeń naruszeń przepisów prawa.

Odpowiedzi na skargę z dnia 29 sierpnia 2025 roku udzieliła Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Transportu UMW (dalej: Dyrektor). Wyjaśniła w nim, iż docelowy układ komunikacyjny osiedla usytuowanego w obszarze pomiędzy ulicami Raławicką i Skarbowców wytyczony jest w obowiązujących dla tego obszaru mpzp. Patrząc na układ dróg w mpzp ulicami głównymi dedykowanymi dla obsługi komunikacją tego obszaru są ulica klasy Z – zbiorczej - ulica Raławicka oraz ulice klasy L – lokalnej ulica Skarbowców, Zefirowa, Gradowa i Wichrowa. Pozostałe ulice to drogi klasy niższej tj. dojazdowej i wewnętrzne, z których część jest własnością miasta a część prywatna. Plan miejscowy określał funkcje tych ulic i układ skrzyżowań przy założeniu ruchu dwukierunkowego, co przy utrzymaniu płynności ruchu na tych ulicach zapewniało prawidłową obsługę komunikacyjną nowej zabudowy.

Zabudowa mieszkaniowa w omawianym obszarze jako nowa zabudowa była i jest realizowana w oparciu o obowiązujące przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. W myśl zapisów wyżej wymienionego rozporządzenia zawartych w § 18 ustęp 1 Rozdziału 3 Parkingi i garaże dla samochodów „zagospodarowując działkę budowlaną, należy urządzić, stosownie do jej przeznaczenia i sposobu zabudowy, stanowiska postojowe dla samochodów użytkowników stałych i przebywających okresowo, w tym również stanowiska postojowe dla samochodów, z których korzystają osoby niepełnosprawne”.

Odpowiedni bilans miejsc postojowych winien zatem zostać zrealizowany na działce inwestora. Co oznacza, że: Miasto Wrocław nie jest odpowiedzialne za zapewnienie miejsc postojowych dla mieszkańców, obowiązek ten spoczywa na inwestorze/właścicielu nieruchomości.

Podstawową funkcją ulic ujętych w mpzp na terenie osiedla jest zapewnienie płynnego dojazdu do posesji i wyjazdu z posesji i z

osiedla. Co do zasady ulice te, aby zapewnić właściwy poziom swobody ruchu na terenie osiedla, winny być z ruchem dwukierunkowym i takie rozwiązanie jako podstawowe funkcjonowało i funkcjonuje w terenie.

Parkowanie poza terenem inwestycji mieszkaniowej może mieć miejsce na ulicach osiedla wyłącznie w sytuacji niezakłócania przez parkujące pojazdy płynności ruchu.

Dyrektor wskazała, iż osiedle na którym mieszka Skarżący ma charakter osiedla mieszkaniowego położonego poza obszarem centrum i śródmieścia. Zróżnicowanie funkcji miejskich w takich uwarunkowaniach jest niewielkie, a potencjał poprawy dostępności miejsc postojowych związany z wprowadzeniem opłat ograniczony. Zdecydowaną większość użytkowników stanowią mieszkańcy danego obszaru, a ci uprawnieni są do zakupu preferencyjnych, długookresowych abonamentów. Efekt regulacyjny w stosunku do tych użytkowników praktycznie nie występuje. Parkomaty pozostają rzadko wykorzystywane, co jednak nie oznacza braku konieczności wnoszenia przez Miasto, za pośrednictwem Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta, opłat dla operatora strefy, który jest ich właścicielem.

Ponadto osiedle nie sąsiaduje z żadnym obszarem, w którym funkcjonują opłaty w ramach strefy płatnego parkowania. Oznacza to, że objęcie go strefą wymagałoby rozproszenia systemu obsługi i kontroli strefy, a przez to znacząco ograniczyłoby jej efektywność. W związku z sygnalizowaniem przez Skarżącego nieprawidłowego parkowania pojazdów, wniosek ten zostanie przez Dyrektora przekazany do Straży Miejskiej z prośbą o podjęcie działań dyscyplinujących kierowców.

Komisja przychyliła się do wyjaśnień przedstawionych na posiedzeniu przez Skarżącego i w wyniku głosowania (za – 2 radnych, przeciw – 0 , wstrzymało się – 3 radnych) postanowiła wnioskować o uwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad 2 Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej
Wrocławia - druk nr 501/25
Zreferował : przedstawiciel Straży Miejskiej

Pismem z dnia 22 sierpnia 2025 r. (...) * (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia (dalej: „Komendant”). Przedmiotem skargi był zarzut braku odpowiedzi na skargę oraz niewłaściwe zachowanie obsługi parkingu.

Uzasadniając skargę Skarżąca wyjaśniła, iż w dniu 15 lipca 2025r. za pośrednictwem platformy e-PUAP złożyła skargę do Komendanta Straży Miejskiej oraz firmy PUH Warex Rafał Wasylina dotyczącą nieakceptowalnego zachowania pracownika parkingu strzeżonego przy Pl. Grunwaldzkim 30 we Wrocławiu. Do dnia złożenia skargi, Skarżąca nie otrzymała żadnej odpowiedzi, co stanowi naruszenie art. 237 § 1 kpa. Wskazując na powyższe Skarżąca wniosła: skargę na bezczynność Straży Miejskiej Wrocławia, polegającą na nie rozpatrzeniu skargi w ustawowym terminie; ponowiła skargę na pracownika parkingu podlegającemu nadzorowi gminy, polegającą na naruszeniu jej godności i dóbr osobistych; o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, ukaranie winnego zaniedbania/opóźnienia oraz udzielenia odpowiedzi w ustawowym terminie.

Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 18 września 2025r., zajął Komendant. Wyjaśnił w nim, że usunięcia pojazdu dokonuje przedsiębiorca wyłoniony w przetargu przez Starostę na zasadzie art. 130a ust. 5f ustawy Prawo o ruchu drogowym, któremu powierzono wykonywanie zadania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych. Przedsiębiorca ten to Rafał Wasylina, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą PUH Warex Rafał Wasylina, z siedzibą we Wrocławiu przy Placu Grunwaldzkim 30.

Straż Miejska Wrocławia nie była uprawniona do rozpoznania skargi na pracownika zatrudnionego przez wskazany podmiot.

Nie było przy tym możliwe przekazanie pisma Skarżącej przez Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia, po stwierdzeniu swej niewłaściwości, w oparciu o art. 65 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, ponieważ straż gminne nie są organami w rozumieniu prawa administracyjnego (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 sierpnia 2010, sygn. akt III SA/Łd 182/10).

Przekazanie podania (sprawy) do innego organu w trybie art. 65 § 1 k.p.a., może nastąpić po wykluczeniu przez organ, do którego wpłynęło podanie swojej właściwości i po jednoznacznym, opartym na przepisach prawa ustaleniu, iż organem właściwym jest inny organ, do którego przekazuje się sprawę. (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 maja 2008 r., sygn. akt II OW 7/08, LEX nr 505822).

Straż Miejska Wrocławia nie jest organem administracji publicznej. Status straży miejskiej został określony w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 i 3 w zw. z art. 6 ust. 1 tej ustawy straż miejska jest jednostką organizacyjną miasta - tworzoną przez radę miasta. Strażą miejską kieruje komendant zatrudniany na podstawie umowy o pracę przez prezydenta miasta, po zasięgnięciu opinii właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji. W przypadku nieotrzymania opinii prezydent miasta może zatrudnić komendanta po upływie 14 dni od dnia przedstawienia wniosku o wydanie opinii. Przełożonym Komendanta jest prezydent miasta (art. 7 ust. 1 i 2 ustawy). Straż wykonuje zadania w zakresie ochrony porządku publicznego wynikające z ustaw i aktów prawa miejscowego poprzez swoich pracowników - strażników (art. 10 ust. 1 i 2 ustawy). Prezydent sprawuje nadzór nad działalnością straży - art. 9 ust. 1 ustawy. Rada miasta może postanowić o umiejscowieniu straży w strukturze urzędu miasta. W takim przypadku szczegółową strukturę organizacyjną straży określa regulamin straży nadawany przez prezydenta miasta (art. 6 ust. 2 ustawy).

Komendant wyjaśnił, iż Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 4 marca 2008 r., sygn. akt II FW 2/07 LEX nr 466164, stwierdził, że analiza przytoczonych regulacji wskazuje, że straż miejska to jednostka organizacyjna miasta o szczególnym charakterze, jej działalność jest bezpośrednio związana z kompetencjami prezydenta (w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli), o czym świadczą w szczególności: służbowa podległość komendanta straży prezydentowi, nadzór tego ostatniego nad działalnością straży i możliwość umiejscowienia straży w strukturze urzędu miasta - aparatu pomocniczego prezydenta.

Straż miejska nie jest więc organem w rozumieniu prawa administracyjnego. Konsekwencją zaś uznania, że straż miejska nie jest organem administracji jest to, iż nie jest ona organem, o którym mowa w art. 65 § 1 k.p.a., a więc nie jest organem, któremu organ niewłaściwy może przekazać sprawę. Analogicznie tego rodzaju jednostki nie są uprawnione do przekazywania sprawy do organu administracji publicznej.

Tym samym Komendant uznał, iż w realiach przedmiotowej sprawy Skarżąca winna się była zwrócić do Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego we Wrocławiu z siedzibą przy ulicy Strzegomskiej 148, jako podmiotu mogącego rozpoznać jej sprawę. Niezależnie od tego, korespondencja stanowiąca załącznik do skargi na brak odpowiedzi, czyli skarga skierowana uprzednio do Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia, przesłana została do Dyrektora Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego we Wrocławiu.

Pismo, które Skarżąca skierowała do Straży Miejskiej Wrocławia zostało potraktowane jako zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia z art. 141 ustawy Kodeks wykroczeń. Prowadzenie czynności wyjaśniających w sprawie tego czynu zabronionego znajduje się w zakresie uprawnień straży gminnych, które w razie jego ujawnienia są uprawnionym oskarżycielem publicznym. Co ważne, tego rodzaju

zawiadomienie musi jednak spełniać wymogi formalne pisma procesowego, a zatem musi być podpisane.

Zgodnie z art. 119 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks postępowania karnego (dalej k.p.k.) w związku z art. 38 § 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 roku kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (dalej k.p.w.) pismo procesowe powinno zawierać podpis wnoszącego, jego imię i nazwisko oraz adres, wobec czego w oparciu o art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w. wzywa się do usunięcia wskazanego braku formalnego w terminie 7 dni. W razie nieuzupełnienia w terminie pismo uznaje się za bezskuteczne (art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w) – uprzednio skierowana korespondencja w sprawie o wykroczenie uznana została za nieistniejącą wobec niedopuszczalnego trybu jej wniesienia (uzasadnienie niżej), stąd potrzeba jego ponownego złożenia.

Celem zdobycia dowodu używania wyrazów nieprzyzwoitych przez pracownika parkingu, byłoby konieczne przesłuchanie Skarżącej w toku czynności wyjaśniających, jako zawiadamiającej, w charakterze świadka. Podyktowane to jest brzmieniem art. 39 § 4 ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia - dowodu z zeznań nie wolno zastępować treścią pism [...].

Wobec powyższego Skarżąca ma możliwość złożenia zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia również na protokół, osobiście, w siedzibie Straży Miejskiej Wrocławia przy ulicy Na Grobli 14/16 we Wrocławiu (Oddział Wykroczeń przyjmuje interesantów całodobowo). W odniesieniu do wysyłania pism w sprawie o wykroczenie poprzez e-mail, ePUAP, doręczenie elektroniczne, z podpisem zaufanym, należy podkreślić, że obecnie w Ministerstwie Sprawiedliwości przygotowana jest nowelizacja Kodeksu postępowania karnego, która być może pozwoli przysłać dokumenty elektronicznie w sprawach karnych i wykroczeniowych przez portal informacyjny. Rozwiązanie znacząco zmniejszy wydatki sądów i przyspieszy postępowania. Projekt przepisów 2 stycznia 2025 r. został zamieszczony na stronie Rządowego Centrum Legislacyjnego i trafił do konsultacji społecznych. Zaproponowane regulacje sprawią, że

prokuratorzy, pełnomocnicy sądowi (adwokaci lub radcy prawni) oraz przedstawiciele Prokuratury Generalnej będą mogli przysyłać do sądu pisma za pośrednictwem portalu informacyjnego. Dotyczy to wniosków o sporządzenie uzasadnienia wyroku, środków odwoławczych (apelacji i zażaleń), odpowiedzi na środki odwoławcze i innych pism sporządzanych w postępowaniu odwoławczym. W dalszym ciągu jednak nie proponuje się możliwości wysłania pisma do organu ścigania z wykorzystaniem doręczenia elektronicznego, za pośrednictwem platformy ePUAP czy poprzez e-mail.

Art. 160 ust. 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r.

o *doręczeniach* elektronicznych („Wezwania, zawiadomienia oraz inne pisma, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 82, od których daty *doręczenia* biegną terminy, można również doręczać na adres do *doręczeń* elektronicznych”) nie znajduje zastosowania.

Do zmian w ustawie, o której mowa w art. 82 ustawy o doręczeniach elektronicznych, a zatem w ustawie Kodeks postępowania karnego, nie doszło (zmiany pominięte).

Dla porównania, w ustawie Kodeks postępowania cywilnego art. 125 § 5 dodany przez art. 63 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. (Dz.U.2020.2320) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 stycznia 2025 r., przybrał brzmienie:

„Jeżeli warunki techniczne i organizacyjne sądu to umożliwiają, pisma procesowe można wносить także na adres do doręczeń elektronicznych sądu, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. 2320)”.

Tego rodzaju rozwiązania (fakultatywnego, możliwego do zastosowania o ile warunki techniczne i organizacyjne sądu to umożliwiają) prawodawca nie zastosował dotychczas w procedurze karnej i wykroczeniowej.

Skoro zatem postępowanie i czynności wyjaśniające w sprawie o wykroczenie toczą się na podstawie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (dalej k.p.w.), a przepisy ustawy Kodeks

postępowania karnego (k.p.k.) stosuje się, gdy pierwszy z przywołanych kodeksów tak stanowi (art. 1 § 1 i 2 k.p.w.), to w dalszym ciągu pismo opatrzone podpisem elektronicznym jest pismem nie tylko niepodpisanym, ale wręcz nieistniejącym (vide: zarządzenie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2021 r. I KO 20/21, w którym wskazano, że kierowana do Sądu Najwyższego korespondencja opatrzona podpisem elektronicznym, nie wywołuje żadnych skutków prawnych, gdyż elektroniczna forma czynności procesowych stron nie jest przewidziana w procedurze karnej, por. postanowienie SN z 26 marca 2009 r., I KZP 39/08, OSNKW 2009/5, poz. 36).

Komendant wyjaśnił, iż także postanowieniem z dnia 4 września 2019r. (sygn. akt V KZ 40/19) Sąd Najwyższy wskazał, że nie wywołuje skutku procesowego w postaci wniesienia środka odwoławczego oświadczenie procesowe strony, przesłane w formie dokumentu elektronicznego, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, albowiem zarówno w procedurze wykroczeniowej, jak i w procedurze karnej taka forma czynności procesowej nie jest przewidziana.

Zwrócono też uwagę na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2019 r. (sygn. akt I NSW 86/19 LEX nr 2756205) i jego uzasadnienie: „Pismo procesowe złożone w innej formie niż przewidziana przepisem prawa nie wywołuje skutków prawnych. Nie chodzi przy tym o brak formalny pisma, lecz o jego pierwotny, nieusuwalny brak spowodowany użyciem nieautoryzowanej techniki”.

Komisja wskazała, że straż miejska nie jest organem w rozumieniu prawa administracyjnego. Konsekwencją zaś uznania, że straż miejska nie jest organem administracji jest to, iż nie jest ona organem, o którym mowa w art. 65 § 1 k.p.a., a więc nie jest organem, któremu organ niewłaściwy może przekazać sprawę. Analogicznie tego rodzaju jednostki nie są uprawnione do przekazywania sprawy do organu administracji publicznej.

Pracownik parkingu nie jest pracownikiem Straży Miejskiej Wrocławia, wobec czego Komendant nie posiada kompetencji do rozpatrzenia skargi Skarżącej na zachowanie w/w osoby. Z uwagi na przedstawioną wyżej argumentację, nie było także podstaw do zastosowania art. 65 kpa, tj. przekazania sprawy organowi właściwemu. Na marginesie jedynie należy zauważyć, iż operator parkingu nie jest organem, ani podmiotem zobowiązanym do stosowania przepisów kpa, w tym w zakresie dotyczącym załatwiania skarg.

Uwzględniając powyższe nie można skutecznie postawić Straży Miejskiej Wrocławia zarzutu beczynność, polegającej na nie rozpatrzeniu skargi w ustawowym terminie, uregulowanym w kodeksie postępowania administracyjnego.

Komisja podzieliła pogląd Komendanta, mający uzasadnienie w przepisach prawa, zgodnie z którym postępowanie i czynności wyjaśniające w sprawie o wykroczenie toczą się na podstawie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (dalej k.p.w.), a przepisy ustawy Kodeks postępowania karnego (k.p.k.) stosuje się, gdy pierwszy z przywołanych kodeksów tak stanowi (art. 1 § 1 i 2 k.p.w.). Konsekwencją powyższego należało przyjąć, iż pismo opatrzone podpisem elektronicznym jest pismem nie tylko niepodpisanym, ale wręcz nieistniejącym (jw. zarządzenie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2021 r. I KO 20/21, w którym wskazano, że kierowana do Sądu Najwyższego korespondencja opatrzona podpisem elektronicznym, nie wywołuje żadnych skutków prawnych, gdyż elektroniczna forma czynności procesowych stron nie jest przewidziana w procedurze karnej, por. postanowienie SN z 26 marca 2009 r., I KZP 39/08, OSNKW 2009/5, poz. 36). Ustalenia takie prowadzą do wniosku o bezzasadności ewentualnej skargi na beczynność w sprawie o wykroczenie.

Podsumowując Komisja stwierdziła, że zarzuty wobec Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia nie znalazły potwierdzenia w zebranych

materiale dowodowym i w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad 3. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 502/25

Zreferował : przedstawiciel Straży Miejskiej

Pismem z dnia 18 sierpnia 2025r., uzupełnionym pismem z dnia 17 października 2025 r. (..)*(dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia (dalej: „Komendant”).

Przedmiotem skargi była rażąca jego beczynność. Uzasadniając skargę Skarżący wyjaśnił, iż w dniu 5 czerwca 2025r. (...) * złożył w Kancelarii Straży Miejskiej Wrocławia skargę na kolejne naruszenie przepisów ustawy Prawo budowlane przez spółkę Credo Jacek Lis i Marek Szynal sp. jawna Rynek 26 (dalej : sp jawna).

Komendant mimo upływu terminu jaki wyznacza Kodeks Postępowania Administracyjnego, do załatwienia sprawy, nie wykonał żadnych działań w sprawie jak również nie odpowiedział na pismo Skarżącego. Dnia 10 kwietnia 2014r. uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia Nr LVI/1465/14 utworzono park kulturowy „Stare Miasto”. Za naruszenie przepisów uchwały o parku grozi mandat wystawiony przez Straż Miejską, nawet wielokrotnie strażnik miejski może sprawcę wykroczenia pouczyć lub ukarać mandatem karnym w wysokości do 500 zł (wielokrotnie przysparzając miastu dochód). Może także (i powinien) skierować wniosek o ukaranie do sądu. Skarżący podkreślił, iż ustanowione prawo należy przestrzegać i bezwzględnie egzekwować niezależnie od tego kogo dotyczy. Podkreślił, że Prezydent nie posiada prerogatywy do stosowania prawa łaski dla kpiących z niego restauratorów.

Do skargi dołączona została skarga dotycząca samowoli budowlanej w lokalu użytkowym „Pierogarnia” Rynek 26 we Wrocławiu z dnia 3 czerwca 2025r. skierowana do Straży Miejskiej Wrocławia przez Wspólnotę Mieszkaniową (..) *, w której szczegółowo opisano

naruszenia przepisów ustawy Prawo budowlane przez sp. jawna. W szczególności wskazano, iż budowla zlokalizowana w obszarze Parku Kulturowego narusza szereg przepisów uchwały Rady Miejskiej Wrocławia Nr LVI/1465/14 mocą której utworzono park kulturowy „Stare Miasto”, a nadto przepisy ustawy Prawo budowlane. Istotne przy tym jest to, że proceder trwa od wielu lat, czego dowodem są decyzje Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego nakazujące rozbiórkę obiektu budowlanego, wzniesionego bez wymaganego prawem zgłoszenia właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej lub wymaganej decyzji o pozwoleniu na budowę, w roku: 2018, oraz kolejno latach 2020-2024.

Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 18 września 2025r., zajął Komendant. Wyjaśnił w nim, iż w sprawie pisma, skierowanego do Straży Miejskiej Wrocławia, dotyczącego wykroczeń przeciwko przepisom art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 23.07.2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z § 3 ust. 3, § 5 ust. 1, § 8 ust. 1 oraz § 23 ust. 1 pkt 1 i 1 uchwały nr LVI/1465/14 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 10.04.2014 roku w sprawie utworzenia Parku Kulturowego „Stare Miasto”, którego dopuścić się miały osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu gospodarczego sp. jawna, prowadzące działalność gospodarczą w lokalu przy ulicy Rynek 26 pod nazwą „Pierogarnia”, uprawniony organ ścigania czynów zabronionych jako wykroczenie, do którego przesłane było pismo, wszczął niezwłocznie czynności wyjaśniające. (...)

Komisja wskazała, iż pismem Skarżącego z dnia 3 czerwca 2025 r. nazwanym skargą w istocie doszło do zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia wykroczenia. Nie jest to więc skarga w rozumieniu działu VIII kpa, poddanego reżimowi właściwemu dla tego kodeksu, także w zakresie terminu rozpatrzenia. W wyniku zgłoszenia, jak wynika ze stanowiska Komendanta, wszczęte zostały niezwłocznie czynności wyjaśniające.

Rada podziela pogląd zgodnie z którym postępowanie w sprawie o wykroczenie toczy się w oparciu o ustawę Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (k.p.w.), natomiast przepisy ustawy Kodeks postępowania karnego (k.p.k.) stosuje się wtedy jedynie, gdy pierwszy z przywołanych kodeksów tak stanowi (art. 1 § 1 i 2 k.p.w.). Nie znajdują zastosowania przywołane w skardze normy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego.

Skoro zatem prawodawca nie dopuścił instytucji informowania świadka (osoby zawiadamiającej) o etapie czynności wyjaśniających, to tym samym brak jest możliwości udzielania odpowiedzi. Dopiero w sytuacji, gdy organ ścigania ustali, ewentualnie, że zaktualizowały się przesłanki wskazane w art. 5 § 1 k.p.w., może osoba zawiadamiająca otrzymać powiadomienie, o którym mowa w art. 54 § 2 zdanie pierwsze k.p.w.

Mając na uwadze stanowisko Komendanta oraz analizę eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad 4. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu - druk nr 503/25

Zreferował: Pan Stanisław Węgliński - Zastępca Dyrektora ZDiUM ds. Eksploatacyjnych

Pismem z dnia 19 sierpnia 2025r., uzupełnionym pismem z dnia 10 września 2025 r. B&P Zarządzanie Nieruchomościami sp. z o. o. działając w imieniu (...)* (dalej: Skarżący) złożyła skargę na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: Dyrektor). Uzasadniając skargę, Skarżący wyjaśnił, iż dotyczy ona odmowy wyrażenia zgody na lokalizację miejsca zbiórki odpadów w pasie drogowym ul. Borowskiej we Wrocławiu, dla potrzeb nieruchomości przy ul. Ślicznej 2-22. Skarga uzupełniona została pismem z dnia 3

września 2025r. Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości przy (..)* we Wrocławiu oraz pismem z dnia 10 września 2025r.

Skarżący wyjaśnił, iż aktualnie przed wejściem do klatki schodowej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...)*) we Wrocławiu umiejscowione zostały śmietniki dla potrzeb nieruchomości

Skarżący wystąpił do Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta (dalje: ZDiUM) z propozycją zmiany lokalizacji miejsca zbiórki odpadów, wskazując na nowe miejsce, które winno znaleźć się z boku bloku mieszkalnego przy ul. Ślicznej 2-22 od strony ul. Borowskiej. Zdaniem Skarżących śmietniki umiejscowione są w odległości mniejszej aniżeli 10m od wejścia do klatki schodowej, co jest niezgodne z § 23 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Pojemniki na śmieci nie są ogrodzone, co pozwala z nich korzystać nieograniczonej liczbie osób, w tym bezdomnym oraz osobom, które poszukują w nich puszek. Dodatkowo śmieci rozgrzebywane są przez ptaki, co powoduje, iż miejsce to przypomina wysypisko śmieci.

Skarżący w celu przedstawienia nowej lokalizacji miejsca zbiórki odpadów spotkali się w dniu 9 kwietnia br. z przedstawicielami ZDiUM, spółki z o.o. Wrocławskie Mieszkania, Ekosystem sp. z o.o. oraz Chemeko-System sp. z o.o., którzy zdaniem Skarżących ustnie pozytywnie zaopiniowali zaproponowane miejsce zbiórki odpadów. Tymczasem w pisemnej odpowiedzi ZDiUM odmówił wyrażenia zgody na lokalizację miejsca zbiórki odpadów w pasie drogowym ul. Borowskiej we Wrocławiu.

Skarżący wskazuje, iż podane w treści odmowy lokalizacji uzasadnienie jest całkowicie niezgodne ze stanem faktycznym, gdyż: proponowana lokalizacja zabudowy jest w takim miejscu, że w żaden sposób nie może powodować niszczenia lub uszkodzenia pobliskiej drogi, gdyż jest oddalona zarówno od jezdni jak i od drogi rowerowej; użytkowanie zabudowy nie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego, gdyż od strony tylnej zabudowy pozostanie droga rowerowa, pas zieleni i dopiero droga, a podjazd pojazdów do

wywozu odpadów jest przewidziany od strony ul. Ślicznej po istniejącym pasie pieszo-jezdnym, pojazdy te nie będą zatrzymywać się na jezdni; co prawda obiekt ten nie jest bezpośrednio związany z potrzebami zarządzania drogami ruchu drogowego to jednak odstępstwo od tego warunku jest znacząco mniej niekorzystne społecznie i organizacyjnie niż obecna lokalizacja śmietnika przed oknami mieszkań, rażąco łamiąca przepisy Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor pismem z dnia 3 września 2025r. Wyjaśnił w nim, iż wskazane przez Skarżącego miejsce zlokalizowane jest w pasie drogi gminnej nr G105797D - ul. Borowska, w obszarze chodnika oraz zadrzewionego pasa zieleni, co uniemożliwia wygospodarowanie w przedmiotowej lokalizacji wystarczająco dużo miejsca na wnioskowaną wiatę śmietnikową oraz jej prawidłową obsługę komunikacyjną (dojazd).

Poinformował także, iż zgodnie z art. 39 ust. 1. pkt. 1 Ustawy o drogach publicznych zabrania się dokonywania w pasie drogowym czynności, które mogłyby powodować niszczenie lub uszkodzenie drogi i jej urządzeń albo zmniejszenie jej trwałości oraz zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego. W szczególności zabrania się lokalizacji obiektów budowlanych, umieszczania urządzeń, przedmiotów i materiałów niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.

Zdaniem Dyrektora, lokalizacja miejsca gromadzenia odpadów w rejonie przejścia dla pieszych i skrzyżowania ulic Ślicznej i Borowskiej, utrudniałaby poruszanie się pojazdu typu śmieciarka oraz stanowiłaby zagrożenie w ruchu, zarówno kołowym jak i pieszym.

Ponadto poinformował, że zgodnie z warunkami technicznymi jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, miejsca na pojemniki do gromadzenia odpadów stałych winny być lokalizowane w obrębie terenów własnych Wspólnoty.

Uzupełniając skargę, Skarżący w piśmie z dnia 10 września .2025r. wyjaśnił, iż zaproponowana lokalizacja została przedstawiona i wstępnie wytyczona na spotkaniu 9 kwietnia br w oparciu o zgodność z ustawą o drogach publicznych oraz bezpieczeństwo ruchu drogowego, zarówno kołowego jak i pieszego. Dla celów wjazdu tego typu śmieciarek zaproponowane zostało wybudowanie zatoczki przed wjazdem do wiaty oraz odgródzenie tego wjazdu od ruchu pieszego, co zostało określone jako możliwe i wykonalne. Ustosunkowując się do argumentacji ZDiUM, iż zgodnie z Warunkami technicznymi jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, miejsca na pojemniki do gromadzenia odpadów stałych winny być lokalizowane w obrębie terenów własnych Wspólnoty, Skarżący podniósł, iż budynki zostały sprzedane po obrysie, co oznacza, że żadna Wspólnota Mieszkaniowa w bloku przy ul. Ślicznej nr 2-22 nie dysponuje własnymi terenami, a teren wokół bloku należy do innych prywatnych właścicieli, którzy nie zgadzają się na umiejscowienie na terenie ich nieruchomości miejsca gromadzenia odpadów dla 11 wspólnot mieszkaniowych, z których każda składa się z mieszkańców 33 mieszkań.

Oceniając zarzuty skargi w pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu niezgodnej z § 23 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U.2022.1225: dalej: Rozporządzenie), lokalizacji pojemników na odpady. Zgodnie z ust. 1 cyt. przepisu, Odległość miejsc do gromadzenia odpadów stałych, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 1, 3 i 4, powinna wynosić co najmniej:

- 1) 10 m - od okien i drzwi do budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi;
- 2) 3 m - od granicy działki budowlanej;
- 3) 10 m - od placu zabaw dla dzieci, boisk dla dzieci i młodzieży oraz miejsc rekreacyjnych, o których mowa w § 40.

W skardze podniesiono, iż śmietniki umiejscowione są w odległości mniejszej niż 10m od wejścia do klatki. W literaturze przedmiotu podkreśla się, iż Wiatrołap nie jest pomieszczeniem przeznaczonym na pobyt ludzi w rozumieniu r.w.t., ponieważ jest to tzw. pomieszczenie komunikacji, podobnie zresztą jak klatka schodowa. Przyjąć zatem należy, mając na uwadze cel prawodawcy, jakim kierował się wprowadzając regulację [§ 23 ust. 1 pkt 1](#) r.w.t. - ochrona interesów osób trzecich przed stałym, nieprzyjemnym zapachem - zob. [art. 5 ust. 1 pkt 9](#) ustawy z 7.07.1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2021 r. poz. 2351), że w odniesieniu do wiatrołapu i klatki schodowej nie jest konieczne spełnienie warunku, o którym mowa w [§ 23 ust. 1 pkt 1](#) r.w.t. Odległość wskazana w tym przepisie musi być zachowana względem okien (drzwi) części budynku z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi. (M. Bursztynowicz: Czy należy wykazać odległość miejsc do gromadzenia odpadów stałych od całej bryły budynku , również od wiatrołapu czy klatki schodowej? Opublikowano: QA 1922522; Lex).

Komisja podzieliła argumentację Dyrektora ZDiUM, zgodnie z którą, Rozporządzenie obliguje umiejscowienie pojemników do gromadzenia odpadów stałych w obrębie terenów własnych (...)*. Wynika to z przepisu § 22 ust. 1 Rozporządzenia, zgodnie z którym Na działkach budowlanych należy przewidzieć miejsca na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem możliwości ich segregacji. Warunek ten nie może jednak zostać spełniony w przedmiotowej sprawie, z uwagi na fakt , iż budynki zostały sprzedane po obrysie, co oznacza, że żadna Wspólnota Mieszkaniowa w bloku przy Ślicznej nr 2-22 nie dysponuje własnymi terenami, a teren wokół bloku należy do innych prywatnych właścicieli, którzy nie zgadzają się na umiejscowienie na terenie ich nieruchomości miejsca gromadzenia odpadów dla 11 wspólnot mieszkaniowych. Odstępstw od w/w warunków Rozporządzenie nie przewiduje

Niezależnie od powyższego, wniosek Skarżących co do nowej lokalizacji miejsca na pojemniki do gromadzenia odpadów stałych nie może zostać uwzględniony, jeśli proponowana lokalizacja w rejonie przejścia dla pieszych i skrzyżowania , utrudniałaby poruszanie się pojazdu typu śmieciarka oraz stanowiłaby zagrożenie w ruchu, zarówno kołowym jak i pieszym, co podnosi Dyrektor, którego ocena wykracza poza zakres opinii prawnej.

Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

5. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu - druk nr 504/25
Zreferował: Pan Marcin Ruchniak - Zastępca Dyrektora ZDiUM ds. Rejonów

Pismem z dnia 18 sierpnia 2025 r. (...)*) (dalej: Skarżąca) złożyła skargę na bezczynność organów Gminy Wrocław – w szczególności Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta oraz Urzędu Miejskiego Wrocławia w sprawie dotyczącej wniosku Skarżacej z dnia 19 maja 2025r. o przekazanie dokumentacji dotyczącej zdarzenia z (...)*)

Do dnia złożenia skargi nie otrzymała odpowiedzi od w/w podmiotów a ubezpieczyciel poinformował, że nadal nie otrzymał wymaganej dokumentacji szkodowej od Gminy Wrocław, co uniemożliwia Skarżacej skuteczne dochodzenie odszkodowania za poniesioną szkodę.

Wskazując na art. 37 kpa oraz art. 227-231 kpa, Skarżąca domaga się zbadania sprawy oraz stwierdzenia bezczynności w/w podmiotów, a także zobowiązania Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta oraz Gminy Wrocław do niezwłocznego podjęcia działań oraz dostarczenia ubezpieczycielowi dokumentacji szkodowej.

Wyjaśnienia dotyczące treści skargi złożył pismem z dnia 4 września 2025r. Dyrektor Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: Dyrektor). Dyrektor przedstawił następujący stan faktyczny oraz stanowisko w sprawie. Wyjaśnił, iż: (Przebieg zgłoszenia szkody) zgłoszenie szkody zostało zarejestrowane w STU ERGO Hestia S.A., zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Odnosząc się do postawionego zarzutu braku odpowiedzi wskazał, iż odpowiedź Ubezpieczycielowi została udzielona. Tego typu roszczenia mają charakter cywilny, dla którego nie mają zastosowania terminy określone w Kodeksie Postępowania Administracyjnego.

Każdorazowo w sprawie odszkodowawczej należy zbadać związek przyczynowo –skutkowy, zebrać materiał, który pozwoli na dokładne ustalenie miejsca w którym doszło do szkody co wymaga określonego czasu. W przedmiotowej sprawie niezbędna była konsultacja i pozyskanie materiałów z innych działów a także wizja w terenie. Dopiero uzyskanie pełnego materiału pozwoliło udzielić odpowiedzi do Hestii. Ze względu na znaczną liczbę prowadzonych spraw odszkodowawczych, poszczególne szkody były rozpatrywane zgodnie z kolejnością wpływu. (łącznie w 2023r i 2024r do Zarządu wpłynęło około 2 000 szkód). Uwzględniając powyższe Dyrektor uznał, iż zaistniała sytuacja był wynikiem czynników niezależnych od jednostki, a nie zaniechaniem ze strony Zarządu.

Poinformował też, że w dniu 15 lipca 2025 r. Zarząd udzielił ubezpieczycielowi pełnej odpowiedzi na zgłoszone zapytania. W dniu 29 sierpnia 2025 r. ubezpieczyciel wydał decyzję, (...)*. Dyrektor wyjaśnił, iż decyzja ubezpieczyciela dotyczyła wyłącznie wysokości świadczenia i nie przesądza jednoznacznie o odpowiedzialności Gminy Wrocław. Zgodnie z zawartą umową OC, w przypadku szkód osobowych to ubezpieczyciel rozstrzyga kwestie odpowiedzialności w szkodach osobowych. Dyrektor wyjaśnił, iż postępowanie ubezpieczeniowe nadal nie doprowadziło do wydania decyzji w przedmiocie odpowiedzialności. Ubezpieczyciel ograniczył się do wskazywania wyliczonych kwot, nie przesądzając o winie Gminy.

W ocenie Dyrektora, wszystkie czynności w sprawie były prowadzone zgodnie z obowiązującymi procedurami. ZDiUM zrealizował obowiązki wynikające z umowy ubezpieczenia i pozostawał w kontakcie z ubezpieczycielem. Rozstrzygnięcie co do odpowiedzialności oraz ewentualnej wypłaty odszkodowania należy wyłącznie

W związku z tym wszelkie dalsze zapytania w przedmiotowej sprawie powinny być kierowane bezpośrednio do ubezpieczyciela Gminy Wrocław.

Komisja wskazała, iż procedura wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia składa się z dwóch etapów. Pierwszy sprowadza się do oceny zgłoszenia szkody przy uwzględnieniu zaistnienia podstaw do wypłaty odszkodowania w kontekście przedłożonej w zgłoszeniu dokumentacji. W przypadku uznania żądania wypłaty odszkodowania za uzasadnione, następuje jego wypłata. Jeśli jednak podstaw takich brak albo są one niewystarczające, ubezpieczyciel odmawia wypłaty odszkodowania. Wówczas niezadowolonemu wnioskodawcy przysługuje możliwość dochodzenia odszkodowania na drodze postępowania sądowego.

Przechodząc do oceny merytorycznej żądań zawartych w skardze, Rada podniosła, iż przedmiotowy i podmiotowy zakres obowiązywania ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2024.572) uregulowany został w art. 1 Kodeksu. Zgodnie z nim, Kodeks postępowania administracyjnego normuje:

- 1) postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco;
- 2) postępowanie przed innymi organami państwowymi oraz przed innymi podmiotami, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do załatwiania spraw określonych w pkt 1;
- 3) postępowanie w sprawach rozstrzygania sporów o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego i organami

administracji rządowej oraz między organami i podmiotami, o których mowa w pkt 2;

4) postępowanie w sprawach wydawania zaświadczeń;

5) nakładanie lub wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych lub udzielanie ulg w ich wykonaniu;

6) tryb europejskiej współpracy administracyjnej.

Złożony przez Skarżącą do Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta oraz Gminy Wrocław wniosek o podjęcie działań ws. szkodowej oraz przesłanie ubezpieczycielowi dokumentacji w tym zakresie, w ocenie Komisji nie uruchamia żadnej z procedur wskazanych w art. 1 Kodeksu, zatem przepisy art. 37 i n. o ponagleniu nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie.

Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

ad 6. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania - druk nr 507/25

Zreferowali Pan Sylwester Pajęcki - Dyrektor Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania,

Pani Monika Pezdek - Dyrektor Placówki Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania,

Pani Magdalena Wdowiak-Urbańczyk – Dyrektor Departamentu Spraw Społecznych.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2025 r. (...)*) (dalej: „Skarżąca”), złożyła skargę na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania, zarzucając złe funkcjonowanie i zaniedbanie Ośrodka Wychowawczego we Wrocławskim Centrum Wychowania placówka nr 2 (dalej: WCOiW).

Podsumowując Komisja stwierdziła, że zarzuty wobec Dyrektora WCOiW nie znalazły potwierdzenia w zebranym materiale

dowodowym i w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad. IV. Rozpatrzenie wniosku w przedmiocie podjęcia uchwały o ustanowienie drzewa pomnikiem przyrody - druk nr 509/25

Zreferowała: Pani Małgorzata Demianowicz - Dyrektor Wydziału Środowiska Urzędu Miejskiego.

W dniu 18 września 2025r. (...)*) (dalej: „Wnioskodawcy”) złożyli do Rady Miejskiej Wrocławia wniosek o uznanie za pomnik przyrody buka pospolitego (*Fagus sylvatica*), rosnącego na terenie działce nr (...)*)

Zgodnie z art. 241 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2024.572), przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Wnioski składa się do organów właściwych ze względu na przedmiot wniosku. (art. 242 § 1 kpa

Wniosek odpowiada wymogom formalnym, określonym w ustawie z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (dział VIII Skargi i wnioski), a Rada Miejska Wrocławia jest organem właściwym do podjęcia uchwały o uznaniu drzewa za pomnik przyrody, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U.2024.1478). W myśl art. 44 ust. 1 cyt. ustawy, Ustanowienie pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego następuje w drodze uchwały rady gminy.

Stanowisko w imieniu Prezydenta wyraził pismem z dnia 2 października 2025 r. Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii i Zrównoważonego Rozwoju.

Dyrektor poinformował, że w dniu 22 sierpnia 2025 r. dokonano oględzin ww. drzewa w terenie, a w dniu 1 września br. wydano opinię negatywną w zakresie objęcia go formą ochrony przyrody.

Podstawą prawną tworzenia pomników przyrody w Polsce jest ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 z późn. zm.). W myśl art. 40 ust. 1 cyt. ustawy :”pomnikami przyrody są pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe oraz jaskinie.” Przepis ten został uszczegółowiony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 grudnia 2017 r. w sprawie kryteriów uznawania tworów przyrody żywej i nieożywionej za pomniki przyrody. Zgodnie z wymienionym rozporządzeniem, kryteriami uznawania drzew za pomniki przyrody są:

„obwód pnia nie mniejszy niż minimalny obwód pnia drzewa mierzony na wysokości 130 cm dla poszczególnych rodzajów i gatunków drzew, określony w załączniku do rozporządzenia, lub wyróżnianie się wśród innych drzew tego samego rodzaju lub gatunku w skali kraju, województwa lub gminy, ze względu na obwód pnia, wysokość, szerokość korony, wiek, występowanie w skupiskach, w tym w alejach lub szpalerach, pokrój lub inne cechy morfologiczne, a także inne wyjątkowe walory przyrodnicze, naukowe, kulturowe, historyczne lub krajobrazowe.”

Dyrektor wskazał, że zgłoszony buk pospolity spełnia kryterium posiadania obwodu kwalifikującego do objęcia ochroną (zgodnie z ww. Rozporządzeniem, minimalny obwód kwalifikujący do uznania za pomnik przyrody buka

zwyczajnego, wynosi 300 cm) - obwód wnioskowanego drzewa mierzony na wys. 130 cm wynosi około 340 cm.

Podkreślił jednak, że spełnienie ww. kryterium, nie stanowi jednak automatycznej podstawy do objęcia obiektu ochroną prawną. Pod uwagę brane są również wyróżnianie się na tle innych drzew tego gatunku rosnących we Wrocławiu. To m.in.: stan zdrowotny drzewa; lokalizacja czy prawo własności gruntu. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w stanowisku Dyrektora Departamentu Zarządzania Zasobami Przyrody GDOŚ. Wskazuje ono również, iż rada gminy może się kierować innymi względami przy podejmowaniu decyzji o objęciu obiektu ochroną prawną, takimi jak np. jego kondycją, możliwością zapewnienia pielęgnacji w kolejnych latach lub zabezpieczenia miejsca jego występowania.

W trakcie oględzin drzewa stwierdzono, że buk pospolity (*Fagus sylvatica* L.) o obwodzie około 340 cm rośnie w granicy dwóch działek prywatnych, na mocno ubitym gruncie użytkowanych przydomowych ogródków. Bryła korzeniowa jest wyniesiona, otoczona kamieniami a w obrębie systemu korzeniowego znajdują się dodatkowo obiekty małej architektury i częściowo utwardzone nawierzchnie. Ogródenie rozdzielające dwie posesje, zamontowano również w obrębie systemu korzeniowego drzewa. Buk pospolity wykazuje oznaki obniżonej żywotności. Obecnie korona zbudowana jest z dwóch przewodników (pierwotnie prawdopodobnie 3 przewodniki), pomiędzy nim, rozwidlenie V-kształtne. W rozwidleniu widoczny ślad po świeżym wyłamaniu konara. Poniżej rozwidlenia długi na ponad 1,5 m pas martwicy, który w najszerszym miejscu dochodzi do ok 1/3 obwodu pnia. Korona przerzedzona, bez suszu, prawdopodobnie ze względu na świeżo przeprowadzone przez właścicieli cięcia pielęgnacyjne. Widoczne m. in: ślady po cięciach odciążających na żywych gałęziach, zamontowane wiązanie

pomiędzy przewodnikami, obcięcie pędów bluszczu powyżej rozwidlenia.

Zdaniem Dyrektora nie ulega wątpliwości, że drzewo jest okazem cennym pod względem przyrodniczym, jednakże pomniki przyrody podlegają szczególnemu reżimowi prawnemu, w związku z obowiązującymi w stosunku do nich zakazami. Objęcie ochroną prawną drzewa ma sens jedynie wówczas, gdy wiąże się z możliwością zapewnienia realnej ochrony obiektu w terenie. W przedmiotowym przypadku, ze względu na lokalizację drzewa na użytkowanych prywatnie nieruchomościach, drzewu nie można zapewnić należytej ochrony. Jednocześnie, niewłaściwie utrzymywane stanowisko drzewa może przyczyniać się do obniżenia jego kondycji zdrowotnej. Ewentualne objęcie ochroną prawną omawianego drzewa wymagałoby zmiany zagospodarowania przestrzeni wokół niego, a co za tym idzie ograniczyło swobodne gospodarowanie nieruchomością, zarówno właścicielską jak i sąsiedzką. Z załączonej ekspertyzy dendrologicznej wynika, że drzewo jest porażone pasożytniczym grzybem, prawdopodobnie żagwiakiem łuskowatym. Grzyb ten zasiedlający rany i rozwidlenia może osłabiać drewno i doprowadzić do rozłamania. Dodatkowo, omawiany buk, ze względu na zasięg korony zachodzący na działki sąsiednie może w przyszłości stanowić przedmiot sporu sąsiedzkiego. W przypadku ewentualnego podjęcia przez Radę Miejską Wrocławia uchwały w sprawie ustanowienia drzewa pomnikiem przyrody, właściciele sąsiednich nieruchomości, na podstawie ww. przepisów, mieliby podstawy do dochodzenia od gminy odszkodowania za ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienie Dyrektor – w imieniu Prezydenta - negatywnie zaopiniował zasadność ustanowienia przedmiotowej formy ochrony przyrody.

Ponadto Komisja wskazała, że w myśl przepisów art. 47 i 48 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, drzewa i inne rośliny są częściami składowymi gruntu, na którym zostały zasadzone. Z przepisu art. 48 k.c. wynika, że wszystko co znajduje się na gruncie, jest jego częścią składową. W szczególności zaś chodzi o budynki i inne urządzenia trwale z gruntem związane, jak również drzewa i rośliny od chwili ich zasadzenia lub zasiań. Części składowe gruntu (w tym przypadku przedmiotowe drzewo) znajdujące się w granicach nieruchomości określonych w art.143 k.c., stanowią wówczas własność właściciela gruntu . W związku z czym, prawa i obowiązki w zakresie pielęgnacji, utrzymania i zapewnienia bezpieczeństwa dla osób i mienia spoczywają na właścicielu przedmiotowej nieruchomości, na którym rośnie drzewo. Należy zatem mieć na uwadze, że drzewo podlega ochronie w myśl przepisów ustawy o ochronie przyrody.

Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowego wniosku.

Ad V. 1. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej nr 5 we Wrocławiu - druk nr 508/25
Zreferowały: Pani E. Moryc – Dyrektor Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej nr 5,
Pani A. Brzezińska Kierownik Działu Szkół Specjalnych i Placówek Urzędu Miejskiego Wrocławia.

Pismem z dnia 2 września 2025 r. (...)*) (dalej: Skarżący) złożył skargę na działania Dyrektora Poradni Psychologiczno Pedagogicznej Nr 4 we Wrocławiu .

Mając na uwadze przedłożone dokumenty, stanowisko Dyrektora oraz opinię Eksperta - Komisja w wyniku głosowania (za – 2 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 3 radnych) postanowiła wnioskować o uwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad 2. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 500/25

Zreferowała: Pani Magdalena Wdowiak-Urbańczyk - Dyrektor Departamentu Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego Wrocławia
W posiedzeniu uczestniczył (...)*)

Przewodnicząca zreferowała po krótkce przedmiot skargi;
Pismem z dnia 26 września 2025 r., Fundacja (...)*) (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na Prezydenta Wrocławia. Skarżący zarzucił Prezydentowi Wrocławia nienależyty nadzór nad podległymi jednostkami Urzędu Miejskiego Wrocławia, w szczególności Departamentu Spraw Społecznych, w zakresie przeprowadzania konkursów ofert na realizację zadań publicznych. Wyjaśnił, iż Fundacja oraz inne organizacje od lat wskazują nieprawidłowości w sposobie oceniania ofert konkursowych. Zgłaszali zastrzeżenia co do nietransparentnych procedur oraz dowolności w przyznawaniu dotacji, które sprawiają wrażenie ustawianych konkursów, w których z góry wiadomo, jakie organizacje otrzymają środki publiczne. oferty konkursowe oceniają pracownicy urzędu i przedstawiciele fundacji, które otrzymują dotacje.

Skarżący domaga się: przeprowadzenia niezależnej kontroli, wdrożenia mechanizmów nadzoru, zapewnienia organizacjom pozarządowym realnej możliwości odwołania się od nieuzasadnionych decyzji, rozważenia wprowadzenia

odpowiedzialności dyscyplinarnej osób odpowiedzialnych za powtarzające się naruszenia zasad równości i przejrzystości. Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 6 października 2025r. zajął Prezydent Wrocławia. Poinformował w nim, iż Gmina realizuje procedury oceny ofert zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności z ustawą o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (zwana dalej: ustawą) oraz Zarządzeniem nr 12501/24 Prezydenta Wrocławia regulującym m.in. tryb przeprowadzania konkursów.

Głos zabrała Pani Magdalena Wdowiak-Urbańczyk - Dyrektor Departamentu Spraw Społecznych (dalej: Dyrektor).

Zdaniem Dyrektora procedury są przejrzyste, zgodne z ustawą oraz ww. zarządzeniem, a kryteria ocen ofert w konkursach są jawne - publicznie dostępne, zgodne z ogłoszeniem otwartego konkursu ofert. W pracach komisji konkursowych uczestniczą przedstawiciele organizacji pozarządowych, co zapewnia udział czynnika społecznego i dodatkowy poziom kontroli społecznej. Ich udział w pracach komisji nie zależy od decyzji Prezydenta Wrocławia lecz wynika wprost z zapisu art. 15 pkt. 2d ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Tym samym udział w pracach komisji członka organizacji, która jednocześnie składała ofertę w konkursie jest niemożliwy - taka osoba podlegałaby wyłączeniu. Nie dochodzi więc do sytuacji, w których członkowie organizacji sami sobie przyznawaliby punkty.

Każda rekomendacja komisji jest dokumentowana. W Biuletynie Informacji Publicznej dostępny jest zarówno wynik prac komisji, jak i rozstrzygnięcie organu wraz z jego uzasadnieniem. Ustawa nie przewiduje specjalnego trybu odwołań, w związku z czym zastosowanie mają powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

Podane przykłady nie dotyczą oceny ofert z udziałem komisji konkursowych lecz składanych ofert w trybie pozakonkursowym.

Artykuł 19a ustawy reguluje procedurę udzielania dotacji na realizację zadań publicznych w uproszczonym trybie, poza konkursem ofert

Dyrektor wskazała, że oferta (...) * dotyczyła integracji seniorów poprzez organizację zabawy tanecznej dla 50-100 seniorów z Wrocławia i okolic, w restauracji, z zapewnieniem cateringu i oprawy muzycznej (DJ).

W ocenie merytorycznej wskazano niską adekwatność kosztów w stosunku do celu zadania publicznego, biorąc pod uwagę szeroką bezpłatną ofertę działań integracyjnych dla seniorów finansowanych przez Gminę Wrocław (w ramach ogłaszanych konkursów dotacyjnych) oraz miejskich wydarzeń.

Ze względu na brak szczególnych przesłanek dotyczących grupy docelowej np. zdefiniowane potrzeby i specyfika grupy, które wskazywały na rekrutację i wybór wskazanej liczby uczestników, uznano organizację zabawy tanecznej obejmującej zapewnienie cateringu i obsługi medycznej w restauracji za niezasadną.

Opinia merytoryczna została zatwierdzona przez Jacka Plutę Zastępcę Dyrektora Departamentu Spraw Społecznych, który posiada

stosowne upoważnienie Prezydenta Wrocławia do dokonywania wszelkich czynności związanych z realizacją zadań wynikających z art. 12 oraz art. 19a ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,

Jeśli chodzi o drugą ofertę Dyrektor podkreśliła, że odbiorcą jest zupełnie inna grupa osób. Oferta dotyczyła zabawy dla osób z niepełnosprawnościami z różnych środowisk. To szczególna grupa odbiorców, różnorodna wiekowo, zmagająca się z różnorodnymi barierami psychospołecznymi utrudniającymi wyjście z domu i

uczestnictwo w ogólnodostępnych i lokalnych wydarzeniach społeczno-integracyjnych. Tworzenie możliwości uczestnictwa w wydarzeniach integracyjnych i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu jest niezwykle ważne.

Przewodnicząca następnie udzieliła głosu Skarżącemu.

Głos zabrał Skarżący, przedstawił jak wyglądała jego oferta i porównał częściowo z innymi ofertami (np. (...)*).

Konkursy oceniane są od lat na podstawie kryteriów, które zostały podważone przez kontrolę Najwyższej Izby Kontroli. Fundusze, przyznawane na podstawie art. 19a na realizację zadania publicznego, np. seniorzy – „Integracja przez wspólną zabawę.”. Zdaniem Skarżącego jego oferta została odrzucona z powodu rzekomo „zbyt wysokich kosztów cateringu i DJ-a”. Jednocześnie dotację otrzymała inna fundacja – powiązana personalnie z pracownikiem jednej ze spółek miejskich – mimo, że jej kosztorys był niemal identyczny z ofertą Skarżącego. Ponadto wskazał, że w jego ofercie kwota 5200 zł na catering-okazała się zdaniem Komisji oceniającej za wysoka a propozycja innej organizacji w tej samej kwocie została przyjęta.

Podkreślił, że zarzucono iż w jego ofercie „ impreza będzie się odbywać w restauracji”, a jego Fundacja nie ma możliwości zrobić tej imprezy gdzie indziej. Skarżący musi wynająć lokal, nie może korzystać z pomieszczeń CAL.

Skarżący wskazywał, że pomimo skarg i sygnałów ze strony organizacji, nie nastąpiła poprawa w przyznawaniu funduszy. Powtarzają się sytuacje, w których o wynikach decyduje subiektywna ocena urzędników, a nie równe kryteria. Fundacje same siebie oceniają. Zdaniem Skarżącego wskazuje to na nienależyty nadzór Prezydenta nad działaniami Departamentu Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego.

Przewodnicząca Komisji poprosiła aby Skarżący „doszczegółowienie skargi” złożył oficjalnie na piśmie.

Następnie swoją wątpliwość zgłosił Radny Andrzej Kilijanek, który poprosił o wyjaśnienie kwestii kosztów cateringu w przedmiotowych dwóch ofertach, skąd wynika różnica np. jeśli chodzi o obsługę kelnerską

Dyrektor wskazała, że zapewnienie wyodrębnionego specjalnego miejsca wydarzenia dedykowanego uczestnikom zgodnie z ich potrzebami uznano za zasadne podniesienie wskazanych w kosztorysie kosztów cateringu (zwiększona obsługa kelnerska przy osobach na wózkach inwalidzkich) i obsługi muzycznej (DJ) w sali bez infrastruktury restauracyjnej. Ponadto poinformowała, że jest bardzo dużo imprez dla seniorów w różnych instytucjach; w ramach ok. 100 Klubów Seniora, Rad Osiedli, Centrów Aktywności Lokalnej, jak również liczne potańcówki i inicjatywy w ramach np. Dni Seniora. W okresie wskazanym w ofercie odbywało się 6 otwartych potańcówek, co dodatkowo wpłynęło na ocenę oferty i zostało ujęte w ocenie merytorycznej. Oferty konkursowe oceniają pracownicy urzędu i przedstawiciele fundacji, które otrzymują dotacje.

Radny A. Kilijanek zapytał jak wygląda możliwość dostępności obiektów bezpłatnych dla fundacji czy innych organizacji?

Dyrektor poinformowała, że każda organizacja pozarządowa – jeżeli organizuje bezpłatną imprezę, która nie jest komercyjna i biletowana - może skorzystać z przestrzeni Centrum Aktywności Lokalnej (CAL), kontaktując się bezpośrednio z CAL-em i wpisując się do harmonogramu na realizację zadań dla społeczności lokalnej.

Głos zabrał Radny Tadeusz Grabarek, który zwrócił się do Skarżącego:

„nie dostanie Pan, bo Pan się nie nadaje na Prezesa niczego”.

Po zapoznaniu się z dokumentacją w sprawie skargi, zreferowaniu przez Dyrektora oraz wysłuchaniu Skarżącego - Komisja w wyniku głosowania (za – 3 radnych, przeciw – 1 radny, wstrzymał się – 0 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Radny Tadeusz Grabarek nie brał udziału w głosowaniu w tym punkcie porządku obrad.

Ad 3. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 we Wrocławiu - druk nr 506/25

Zreferowały; Pani Dyrektor SP nr 4 oraz Pani Kinga Pishing - Zastępca Dyrektora Wydziału Przedszkoli i Szkół Podstawowych Urzędu Miejskiego Wrocławia.

W dniu 18 września 2025 r. (data wpływu) (...) * (dalej: Skarżąca) złożyła skargę na Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 4 im. gen. Stanisława Maczka we Wrocławiu (dalej: Dyrektor). Skarga zawiera zarzut nienależytego załatwienia sprawy, polegający na odmowie przyjęcia dziecka Skarżącej do klasy VIII sportowej bez wskazania uzasadnienia faktycznego i prawnego podjętej decyzji.

Skarżąca wielokrotnie uzupełniała swoją skargę poniższymi mailami:

- e-mail z dnia 2.10.2025 godzina 14:43,
- e-mail z dnia 2.10.2025 godzina 15:18 (uzupełnienie załączniki oraz petycja: standaryzacja i ponadobwodowa rekrutacja do oddziałów),
- e-mail z dnia 3.10.2025 godzina 13:59,
- wniosek do Komisji z dnia 3.10.2025,
- e-mail z dnia 3.10.2025 godzina 14:45 (zawierający replikę raz wezwanie do sprostowania i uzupełnienia w związku z pismem DEU.1510.3.2025),
- e-mail z dnia 5.10.2025 godzina 13:28 (data wpływu 6.10.2025 r),

- e-mail z dnia 6.10.2025 godzina 14:14(pakiet dowodowy z arkuszy i aneksów szkoły),
 - e-mail z dnia 12.10.2025 godzina 17:11 (data wpływu 13.10).
- Ponadto w dniu 2 października 2025 r. Skarżąca złożyła petycję, zatytułowaną „standaryzacja i ponadobwodowa rekrutacja do oddziałów”, która będzie rozpatrywana na sesji listopadowej posiedzeniu listopadowym.

Stanowisko w sprawie skargi, pismami z dnia 1 oraz 7 października 2025r. przedstawiła Dyrektor.

Departament Edukacji wyraził stanowisko, że wszystkie działania podejmowane przez Dyrektora szkoły są realizowane w pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami prawa, mając na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania szkoły oraz realizację wysokiego standardu edukacyjnego i wychowawczego.

Komisja stwierdziła, że zarzuty wobec Dyrektora SP nr 4 im. Gen Stanisława Maczka nie znalazły potwierdzenia w przedstawionych wyjaśnieniach Dyrektora oraz obszernym materiale dowodowym . Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad VI Komisja przyjęła protokoły nr 15, 16, 17 z poprzednich posiedzeń.

Ad VII. Nie zgłoszono wolnych wniosków.

W związku z wyczerpaniem porządku obrad Przewodnicząca Komisji zamknęła posiedzenie i podziękowała radnym za udział w posiedzeniu.

Na tym posiedzenie zakończono.

Martyna Stachowiak

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Protokół sporządziła: Barbara Grosel